

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΤΕΡΩ ΙΑΤΡΟΥ
ΥΠΟ
ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΕΥΡΩΑ

Βεηλια συν. προπλ. φ. 5. Διά τὸ έξωτ. 5 50 μετὰ τοῦ Παραρτήτου καὶ Πλίου
ΕΤΟΣ ΙΖ'. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Φεβρουαρίου 1895. ΑΡΙΘ. 2

104
176

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΤΗΤΩΝ ΣΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΩΝ ΔΙΑΘΕΣΕΩΝ

Ὁ γάμος εἶνε ἀναγκαῖον προσὸν τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου. Τὸν ἐπιβάλλει ἡ κοινωνία καὶ ἡ θρησκεία, εἶνε ἀναπόφευκτον καλὸν καὶ κακὸν διὰ τὸν ἄνδρα, τὸν συνετόν, τὸν ἐμψυχόν, τὸν ποθεύοντα ζωὴν τερπνὴν καὶ εὐάρεστον.

Εἶνε εὐτυχὴς ὁ γάμος ὅταν γίνηται μεταξὺ ἐμψυχόντων, ἠθικῶν, ἐναρέτων, ἐργατικῶν, οἰκονόμων καὶ φιλομαθῶν. Ἡ οἰκία τούτων εἶνε παράδεισος, εὐφροσύνη καὶ εὐδαιμονία. Οὔτε τὸ πάλυ κάλλος, οὔτε τὰ μεγάλα πλοῦτη, οὔτε οἱ τίτλοι τῆς εὐγενείας, οὔτε τ' ἀξίωμα εἰσὶν ἀντάξια.

Τὸ μόνον, ὅπερ καθιστᾷ τὸν γάμον δυσάρεστον εἶνε ἡ στέρησις τῆς υγιείας, ἐνεκα κακῆς κρίσεως καὶ ἰδίουσυγκρασίας, ὡς ἐστὶν ἡ χολεραδικὴ καὶ λεμφορική κρίσις, ἡ φθισικὴ, ἡ ρευματικὴ κἄρχεζία καὶ αἱ συνέπειαι τούτων. Αἱ ταιαῦται ἀλέθρια κἄρχεζία μεταδίδονται καὶ εἰς τὰ τέκνα, ἅπερ εἰσὶν ὁ καρπὸς τοῦ γάμου. Καὶ καθάπερ τὸ καλὸν καὶ υγιὲς καὶ εὐθελὲς κερποφόρον δένδρον παράγει καρποὺς καλοὺς καὶ ἀγλαοὺς, οὕτω καὶ ὁ γάμος παράγει υγιᾶ καὶ ζωηρὰ τέκνα, ὅταν οἱ γονεῖς ἔχωσι καλὴν υγιείαν καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς καὶ πνευματικῶς.

Ὅταν ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἔχωσι τὴν αὐτὴν κρίσιν ἢ ἰδίον
1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1895

συγκρασίαν και τὰ τέκνα των κακῶς ἔξουσιν· ἂν ἀμφότεροι ὦσι χει-
ραδικῶς κράσεως τέξουσι τέκνα χειραδικά, ὁμοίως ὅταν ὦσι λεμ-
φικῶς (λεμφατικῶς) κράσεως τέξουσι τέκνα λεμφικὰ ὑγιᾶς κα-
τάστασις και κλίνοντα εἰς χοιράδας, βραχυβία μὴ ἀντέχοντα εἰς
τὴν ὀδοντοφυίαν και εἰς πᾶσαν νόσον, ὅτε οἱ γονεῖς ἔσονται πάντοτε
ἐν ταρχῆ και ἀνισογίᾳ. Ὁ ἰσχυρὸς και τὰ ἱατρικὰ δὲν θά λει-
πώσιν ἐκ τῆς οὐκίας, αἱ ἔκτακτοι δαπάναι ἔσονται λίαν ἐπαισθη-
ταί, τὸ δὲ αἰσθημα τοῦ φίλτρου διατηρεῖ ἀμφοτέρους ἐν ἀθρο-
μασί. Τὰ καλὰ τοῦ καλοῦ βίου ἐκλείπουσιν ἐξ αὐτῶν, οὐδὲν
τοῖς εὐφραίνει.

Ἐάν ἀμφοτέρω ὦσι χολερικῶς κράσεως τὰ τέκνα των ἔσονται
μελαγχολικά και τινα ἀπαλήγουσιν εἰς τὴν βλακίαν ἢ τὴν
μανίαν.

Ἐάν γόνει εἰπεῖν αἱ ἕμικαι κράσεις παράγουσι τέκνα κακῶς
ἔχοντα και βραχυβία.

Ἀνάγκη λοιπὸν πρὸς παραγωγὴν καλῶν τέκνων αἱ κράσεις
τῶν γονέων νὰ ὦσιν ἀντίθετοι, ὁ εἰς ἔστω λεμφικὸς και ἄλλος
χολερικὸς, ἢ νευρικὸς μετ' αἱματώδους κ.λ.π.

Ἐάν γόνει τὰ τέκνα σωματικῶς συνήθως ὁμοιάζουσι πρὸς
τὴν μητέρα και πνευματικῶς πρὸς τὴν πατέρα.

Ὅμοίως τὰ ψυχικὰ κῆθη και τὰ πνευματικὰ τῶν γονέων
ἀσφαλῶς μεταδίδονται εἰς τὰ τέκνα, καὶ δὲ διαθέσεις τούτων
μεταδίδονται ἐνίοτε ὅχι εἰς τὰ τέκνα ἀλλὰ εἰς τὰ ἔγγονα.

Ὁ Ἀριστοτέλης (πραβ. Χ. 18) λέγει· «τοὺς ἄλλοις
ζώοις τὰ ἔγγονα μᾶλλον αἰ φύσεις ὁμοιοφνεύει.»

Πολλὰς και τὴν σωματικὰ ἐλαττώματα κληρονομοῦσι τὰ
τέκνα ἢ και τὰ ἔγγονα. Γίνονται ἐκ χολῶν χολαῖ και ἐκ τυ-
φλῶν τυφλοῖ, ἐκ φαλακρῶν φαλακροῖ, ἐκ λασιότριχων λασιότριχοι
και ἀπὸ τῆς σαρκεῖ τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος κληρονομοῦσιν, αἱ δὲ
γόμεναι ἐλακίαι, αἱ ἀκοσμορῶνες και ἄλλα σημεῖα ὑπάρχουσι
και εἰς τὸ σῶμα τῶν τέκνων τῆς πολλῆς τεξέτης γυναικῶς
τέκνα θάλας γίνονται συνήθως και τὰ τέκνα θηλυγόννα. Κατ'
Ἀριστοτέλη συνήθως τὰ θάλας κληρονομοῦσι τῆς μητρός τῆς
διαθέσει, τὰ δὲ ἄρρενα τοῦ πατρὸς (Ἀριστ. Ἰστ. ζ. Α. 20).
Ὅμοια γίνονται και αἱ ὁμοιώσεις.

Ἐάν συνῶν εἴπειν, ἵνα γίνωσι τέκνα εὐμορφα, πνευματώδη
και ἀγαθὰ πρέπει ἀμφοτέρω αἱ σύζυγοι νὰ ὦσι καλῶν αἰσθημά-
των, καλῶν διαθέσεων, νὰ ὦσι χαριέντες και φιλοδοξοῖ, νὰ ἔχωσιν

ἐντυπώσεις καλὰς ἐξ δράσεως, ἐξ ἀναμνήσεως και ἐξ ἀναγνώσεως,
καὶ διακίονται εὐφροσύνως και μάλιστα ἐν στιγμῇ μιγῆς.

Πῶς ἕμικαι γίνονται αἱ ὁμοιώσεις τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γο-
νεῖς και πρὸς τοὺς προγόνους;

Τὸ θέμα τοῦτο ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς συζητεῖται, ἀλλ'
εἰσέτι μένει ἄλυτον.

Ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἀποδίδει τοῦτο εἰς ὑπερίσχυσιν τῆς γονῆς·
ἐδόξαζεν ὅτι και ἡ γυνὴ ἐκκρίνει γονήν. (Πλουτ. ἀρ. φιλ. γ).

Ὁ Παρμενίδης ἐδόξαζεν ὅτι ὅταν ἡ γονὴ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ
τῆς μητρός ἐκκρίθῃ γίνονται ἄρρεν, ὅταν ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ θᾶλυ.
Οἱ Στωικοὶ ὅτι ἡ γονὴ παράγεται ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τοῦ σώ-
ματος και τῆς ψυχῆς.

Ὁ Ἐμπεδοκλῆς δοξάζει προσέτι ὅτι τὰ τέκνα μορφῶνται
ἐν τῇ συλλήψει κατὰ τὴν φαντασίαν και τὴν ἐντύπωσιν τῆς γυ-
ναικῆς, διότι ἔναι γυναικίαις ἐραστῆσαι εἰκόνα ἢ ἀνδριάντα ἔτε-
ρον τέκνα ὁμοιάζοντα τούτοις.

Ἐν Ἰταλίᾳ γυνὴ ὄρωσα καθ' ἐκάστην εἰκόνας παριστανού-
σας ἄρκτους, διότι τοιαῦται ἐκόσμουσαν τὸν θάλαμον τῆς, ἔτεκε
τέκνα λάσια (μαλλιάρια), τούτων ἕνεκα ὠνομάζετο ἀρκτωδῆς
(arsina), ἡ οἰκογένεια αὕτη, ἐξ ἧς πολλὰ ἐπίσημα πρόβηκα ὑπὸ
τὸ ἐπιθετον οὐρσέναι ὑπῆρξαν.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Περὶ ρευματισμῶν.

Εἰς τινες ἡ προσβολὴ ἐπὶ τοῦ προσώπου ψυχροῦ και ὑγροῦ
ρεύματος ἀέρος ἐπέφερε παραλυσίαν τοῦ ἡμίσεως τοῦ προσώπου
ἔναι ἐπαισθητῶν πόνων, ἐνίοτε και μετὰ πόνων. Τὸ αἴτιον εἶνε ἡ
παραγωγὴ ρευματαλγίας ἐλαφρῆς, ἀλλοτε ἐπᾶλθε στραβισμὸς τοῦ
προσώπου· διότι οἱ μῆες τοῦ προσελχθέντος μέρους τοῦ προσώπου
ἐστερήθησαν τῆς ἐκωτῶν συστατικῆς δύσεως ἐκ νευρώσεως τοῦ
τριδίου νεύρου ἢ κλάδου τινὸς τούτου.

Ὅμοιον τ' ἐγένετο και εἰς τινας κοιμηθέντας πλησίον ὑγροῦ
τοιχοῦ, οὗτοι ἠγέρθησαν ἡμίπληκτοι.

πόνος, τότε προσάλεσον πεπειραμένον Ιατρόν διότι άρχεται νόσος φλογιστική. Εν δέ έλλείψει Ιατρού λάμβανε εκ των κάτω, η καταποτίων, ανά εν πρωή και έσπέρας.

Α. Διαφορητικού στίμμεως (antim diarroi) κόκκους 20, εκχυλίσματος κασσας, εκχυλίσματος σασταφράσου, (ιερού ξύλου) βεζεντιού ανά κόκ. 30, ποήσον καταπότια 30.

Εάν οι πόνοι όσιν άρθροτικοί, λάμβανε κατά ώραν ανά μίαν κωταλιαν εκ του κάτωθεν Ιατρικού.

Λάβε στίμμεως διαφορητικού κόκ. 2, ύδατος κίτρου δρ. 25, λουδάνου σιδ. σταγμ. 10, σακχάρου δρ. 2 μ. διάλυτόν.

Τό Ιατρικόν τούτο επιφέρει εις τινας διατήραζιν εις τον στόμαχον, αλλά δεν πρέπει να διακοπῆ ή χρῆσις, ήτις πρέπει ν' άρχηται από τῆς πρώτας.

Θεραπεία και ή έπαλοιφή τῆς κάτωθι σκευασίας. Α. βάρματος Ίσοκάρου δρ. 25, σαλικυλικῆς σόδας δρ. 1 μ. κ. τ.

Συνήθως οι ρευματισμοί διαρκουσι 4 ήμέρας· εάν κατά ταύτας μη παύσωσιν, άφκνίζονται τήν έβδομην ήμέραν ή τήν 14.

Η Θεραπεία πρέπει να εξακολουθη έν όσων ύπάρχουσιν οι πόνοι.

Οί μὲν κυρίως ρευματιτιμοί επικρατοῦσι μάλλον τὸν χειμῶνα, όταν ή άτμοσφαιρα ήνε υγρὰ και ψυχρά· αί δὲ νευραλγίαι μάλλον τὸ θέρος, όταν προσβάλῃ ρεύμα αέρος θερμόν και υγρόν.

Πάντα εάν μη επιμελῶς και ταχέως θεραπευθῶσι καθίστανται χρόνια και θεραπευόμενα εύκόλως αναφαίνονται.

Περὶ ρευματισμῶν και νευραλγιῶν όρα «Φοιβόν» Ζ'. 156, 182. Θ. 8, 27, 45. Π'. 15, 28. ΙΔ'. 120, 175. ΙΒ'. 184, 10. Γ'. 92, 166. Δ'. 32.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

Περὶ βανιλλίας.

Η βανίλλια προέρχεται ἐξ Ἀμερικῆς, εἶνε ὡς κεράτιον ἐπιτεριέγει ἐντὸς πολλῶν ἐλαιώδη, μελανίν, ἐντὸς τοῦ ὀποίου εὐρίσκονται σπόροι μικροί ἄπειροι, ὑπομέλανες, λαμπυρίζοντες. Περιέχει ἔλαιον πτητικόν και βενζοϊκόν δεύ, ή όσμή τῆς εἶνε ευφραντική και διαρκῆς και χρησιμεύει ὡς άρωμα εἰς φαγητά, εἰς γλυκίσματα, εἰς τσοκολάταν και εἰς ποτά και ὡς Ιατρικόν.

Εἶνε διενεργητικόν. Ὑπό δόσιν μικρὰν ἐνεργεἰ ἐπὶ τοῦ ἐγκεφαλοῦ και τῶν ἐξ αὐτοῦ ὀργάνων· διεγείρει τὸ πνεῦμα και μάλι-

στα λαμβανόμενῃ ὑπὸ βάρματος σταγόνων. Μετὰ τοῦ καφέ· διὰ αὐτο ὀφείλει εἰς τὰς ἐγκεφαλικὰς διαταραξείς, εἰς τὸν τυφοειδῆ πυρετόν. Ὑπό μέζονα δόσιν ἐνεργεἰ ἐπὶ τῆς ζωικῆς δυνάμεως, διεγείρει τὰς ιδέας, τὰ γεννητικὰ ὄργανα, εἰς ἃ ἐπιφέρει συμπτώσεις, διόπερ και ἐμμηναγωγὸς ἐστίν. (Όρα Φοιβόν έτους Γ, κλ. 168).

ΠΕΡΙ ΚΑΚΑΟΥ (Φεοβρώματος)

Οί σπόροι κακάου ή θεοβρώμα, προέρχονται εκ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, εἶνε διαφόρου ποιότητος, οί μάλλον πρσιμακτέον ην οί καλοῦ μὲνοί κακάου καριάν· έχει ιδιότατα θρεπτικὴν και τολκίαν. Ἀρμόζει κατά τῆς ἀτονίας και ἀτροφίας, ζωογονεἰ τῆ ζωικὴν δύναμιν, διεγείρει τὴν λειτουργίαν τῶν ποματικῶν ὀργάνων και ἐπαυξάνει τὴν ἐκκρίσιν τῆς γυνῆς.

Χρῆσις γίνεται διὰ τῆς σκευασίας τῆς τσοκολάτας, πρὸς ἐπίτην ἐνοῦται μετὰ τοῦ καφέ, μετὰ κρόκκου ἰού, μετὰ τοῦ σιλεπίου, μετὰ βανιλλίας, και μετὰ άρωματικῶν ὑγρῶν, ἐγχύματος γλυκανίσου, ἡδύσμου, κανέλλας κλπ. (Όρα Φοιβόν Ζ' 122. Ἡθερωμα ή κακάου).

ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΥΓΙΕΙΝΟΝ ΕΔΕΣΜΑ (φαγητόν).

Λάβε μέλιτος καλοῦ, πρόσθεεσ ὀλίγην αἰσάμιον και ὀλίγον ἐλαίν και ἀνακάτωσον· ἐμβαφε βλωιμούς ἄρτου και γείθητι. Μετὰ τῆν βράσιν μη πίνε σἶνον ἀλλὰ ὀλίγον ψυχρόν ὕδωρ.

Τὸ ἔδεσμα τούτο εἶνε θρεπτικόν, εύκολόνει τὴν πέψιν τῶν ἄλλων τροφῶν, παρέχει τόνον, ἐλαττώνει τὰ ἐν τοῖς βράγχοις ρέγματα, κάλυπει τὴν παραγωγὴν ἀερίων ἐν τοῖς ἐντέροις, διακαί τοῦς ἐν αὐτοῖς ἐρεθισμούς και παρέχει εὐεξίαν.

Ὀφείλει ἰδίως τοῦς χοιραδικούς και τοῦς λυμφατικούς και μέλιτα τὰ λυμφατικὰ παιδία, φονεύει τὰ μικροβία, εἶνε ἀντισηπικόν. Πρέπει να ἐξοθήται ἀπαξ τῆς ήμέρας εἰς τὸ τέλος ἄλλου φαγητοῦ.

Περὶ ἄλλων ἐπι ιδιότητων τοῦ μέλιτος όρα Συνεκδ. Ὑγιεινῆς

ΥΓΙΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ

Οὐ μόνον ὁ άνθρωπος και τὰ ζῶα παντός εἶδους και αὐτο

οί ίχθυς προσβάλλονται και νοσοῦσιν ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἐπὶ τοῦ σώματος ἐντὸς και ἐκτὸς παρασίτων ἐντόμων και ἀσπόντων μικροζωῶν (μικροβίων) ἀλλὰ και τὰ φυτὰ αὐτὰ προσβάλλονται ὑπὸ παντὸς εἶδους νόσου, νοσοῦσι και καταστρέφονται. π.χ.

Ἡ ὄρυζος προσβάλλεται ἐκ τοῦ ελαφοκανθάρου, τοῦ γνασίου, τοῦ κορύμβου και τοῦ ἥρου κλπ.

Ἡ πεταλέα ὑπὸ τοῦ σκολύτου τοῦ ἐρημιωτοῦ.

Ἡ πεύκη και ἡ ἐλάτη ὑπὸ τῶν βοστράχων τῶν φαλαινῶν, και ὑπὸ τῶν πεναράβων.

Ἡ ἐλάεια ὑπὸ τοῦ φλοιοθρύπτου ἐρποντος ὑπὸ τὸν φλοιδὸν και τοῦς κλάδους. Ὑπὸ λευκοσκωλητικῶν, ὑπὸ τῆς μυίας τῆς ἐλαίας, και ἐκ τινος ἀρχαίου μικροτάτου παρέχοντος ἰστὸν λευκόν.

Ἡ ἄμπελος ἐκ τῆς ἐρυσίθης, ἀποτελουμένης ἐκ σμίονος μικροζωῶν, τῆς φυλλοστρέφου και τῆς φυλλαξήρας και τινῶν ἐντόμων, και τοῦ λευκοῦ ἀραχνοειδοῦς (βαμβακίς).

Οἱ θημητριεακτικὲ καρποὶ προσβάλλονται εἰς τὰς ρίζας ἐκ τῶν καρπῶν, τῆς μηλωλόνης, και τῆς κηκιδονίας.

Ἡ κριμική και τὰ ὅμοια σταυρανθῆ φυτὰ παρὰ τῶν πικρῶν ζωῶν ἄρα φυτρώση τὸ ρυτὸν, και ἄλλα πλείστα ἔντομα ἐμφυτεύουσιν ἐπὶ τῶν καλύμων και καταστρέφουσι τὸν καρπὸν. Αἱ δὲ ρίζαι καταστρέφονται ὑπὸ ἄλλων ἐντόμων.

Τὰ ἴσπερα καταστρέφει κάμπη τις κεκρυμμένη ἐν ταῖς φακαῖς και πίοσις ἢ μυία κλπ.

Ἄλλα μικρὰ πτερωτὰ ἔντομα ἐπιβάθηνται ἐπὶ τοῦ ἄνθους τοῦ δένδρου και κατατρώγουσι τοῦτου τοῦς στίμονας και τοῦς μίσχους· τοῦτο συμβαίνει εἰς τὰς ἀχράδας, μηλέας κλπ.

Κάμποι τινες εἰσδύουσιν ὑπὸ τὸν φλοιδὸν και καταστρέφουσι τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα τοῦ δένδρου.

Αἱ κανθαρίδες καταστρέφουσι τ' ἄνθη πολλῶν δένδρων κλπ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ

Ἐκ τῆς ἀρτι δημοσιευθείσης πραγματείας τοῦ πολυμαθοῦς και φιλομούσου Κωνστ. Μαρουδῆ, ὑποδιευθυντοῦ Α' τάξεως και γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων και τηλεγράφων περὶ κληρονομίας και προστασίας τῶν ὠφελίμων τῆ Γεωργίας πτηνῶν, ἑρανοζόμεθα τὰδε ἀξία λόγου.

Καταστροφή πτηνῶν.

Περὶ τῆς μεγάλης κατ' ἔτος καταστροφῆς διαφόρων πτηνῶν, χοσιμῶν τῶν συρμῶν πρὸς στολισμὸν τῶν γυναικῶν, ὄχι τῶν βαρῶν ἀλλὰ τῶν ἄγαν πεπολιτισμένων ἔθνων τῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὸ 1883 εἰσῆχθησαν ἐν Ἀγγλία ἐμβαλασσωμένα πτηνὰ ἀξίας 3,881,000 φρ. χρυσῶν.

Πτερὰ ἀξίας 50,938,000 φρ. χρυσῶν. Ἐκτοτε ἀγχι ἀξιών ὁ ἀριθμὸς εἰς τὴν πτεροέμπορον ἐν Λονδίῳ ἐπωλήθησαν ἰσχύτως 766,009 πτηνὰ ἐμβαλασσωμένα.

Κατὰ τὸ 1889 ἐπωλήθησαν εἰς ἓνα ἔμπορον τοῦ Λονδίνου ὑπὲρ τὰ 2,660,000 πτηνὰ τοιαῦτα.

Οἱα καταστροφή εἰς τὰ πτηνὰ τοῦτο γίνεται χάριν ἀποκτήσεως χρημάτων. Πολλὰ εἶδη πτηνῶν ὠραίων ἠδ' ἐξέλειπον, ἀλλὰ και αἱ ἐκ τῆς καταστροφῆς ἔμειναν κοινωνικῶς ἐν τῇ γεωργίᾳ εἰς μέγισται, διότι τὰ πτηνὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον χοσιμεύουσι πρὸς καταστροφὴν διαφόρων ἐντόμων βλαπτόντων τὰ γεωργικὰ προϊόντα.

Τοιαύτη καταστροφή πτηνῶν πώποτε εἰς παρελθούσας ἐποχὰς ἐγένετο. Διὰ ταῦτα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ συγκομιδὴ τῶν προϊόντων ἠλαττώθη κατὰ τὸ 1/4. Ἡ καταστροφή τῶν πτηνῶν και ἡ μείωσις τῶν προϊόντων ὑπάρχει εἰς ὅλα τὰ τῆς Εὐρώπης πεπολιτισμένα ἔθνη, διότι παντοῦ ἐπιζητοῦνται πτηνὰ και πτερὰ πρὸς κόσμον τῶν γυναικῶν.

Τὸ κυνήγιον και ἡ ἄγρα και παρ' ἡμῶν ἐπιφέρει μεγάλας καταστροφὰς. Ἐν Σέρβω, Φολγαάνδρω, Ἀνάφῃ και εἰς τινὰς μικρὰς νήσους· οἱ λαχφοί, αἱ πέρδικες και ἄλλα τινὰ σημαντικῶς ἐμειώθησαν, κατὰ ποσόν, αἱ κίχλαι ἐν Λακωνίᾳ, ὡσαύτως και αἱ ἔρυγες, οἱ κόψουφοι, οἱ πελαγροί, (λέλεγες), οἱ ἐρωδιοὶ και πολλὰ ἄλλα εἶδη πτηνῶν κατ' ἔτος ἠλαττοῦνται.

Ὁρθῶς ὁ κ. Μαρουδῆς λέγει ὅτι πάντα ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς κληρονομικῆς καταστροφῆς τῶν πτηνῶν διὰ τῆς πυρρίτιδος και τῶν σκαγιῶν.

Ἐργασίαι πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς βλαστῆσεως τῶν σπόρων.

Ἐντὸς δραμ. 100 ὕδατος καθαροῦ και εἰ δυνατὸν βροχείου πρόσθετος 10 δραμ. ἀμμωνίας ὑγρῆς και ἀνακάτωσον ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ τούτου ὅλο τοῦ σπέρματος και ἀφῆς μέχρι τῆς βλαστῆσεως. Οἱ κηπουροὶ χάνουσι τοὺς σπόρους εἰς νεαρὰν κόπρον ἵππων, ὄνων κλπ. και οὕτως ἐπιταχύνεται ἡ βλαστῆσις, καθ' ὅσον και ἡ ἐκ τούτων παραγομένη θερμότης συντελεῖ διὰ τοῦτο και ἡ κόπρος

ἢ ἔχοντα σπόρους τομάτας, σταφυλῆς, παράγει βλαστίσιας. Ἐν γένει οἱ σπόροι οἱ ἐμβρεχθέντες θερμῷ ὕδατι βλαστάνουσι ταχέως. Ἀλλὰ καὶ ἡ καυστικὴ πότασσα καὶ ἡ σόδα διαλυομένη ἐν ὕδατι, ἐν μικρῇ ποσότητι, ὡσαύτως ἐπιταχύνει ἐντός ὀλίγων ἡρῶν τὴν βλάστησιν.

Εἰς κόκκος καφέ τριβείς ἐν τοιαύτῃ διαλύσει ἀρχεται βλαστάνων ἐντός 3 ἢ 4 ἡρῶν παρουσιαζομένου λευκοῦ ἐπιστρώματος, μεθ' οὗ γίνεται ἡ βλάστησις λίαν ὀρμητικῆ ἅμα περὶ ὑπὸ γῆν.

Τρόπος τοῦ καταστρέφειν τοὺς λείμακας (γυμνοῦς σαλιγάγγους)

Ἐπιστόν ἐστιν ὅτι τὰ ἔρπετά ταῦτα κατατρώγουσι τὰ πλείστα κηπουρικὰ φυτὰ, καὶ μεγάλας ζημίας πρόξενουσιν εἰς τοὺς κηπουροὺς. Ἰδοὺ τρόπος εὐκόλος πρὸς κάταστροφὴν. Ἀλέθεις σάνιδας, ἀλειψὼν ταύτας διὰ βουτύρου, ἐστὼ πεταλαιωμένου, καὶ ἐπιθεῖς ἐπὶ τοῦ μέρους ἐνθα ὑπάρχουσι ταῦτα τὸ ἔσπερας, καὶ ἄρες καὶ ὅλην τὴν νύκτα. Ἐν πρώτῳ αἱ σάνιδες εὐρίσκονται κεκαλυμμέναι ἐκ τούτων, τοὺς ὁποίους κατόπιν φονεύουσιν.

Διάρκεια ἐπιώσεως τῶν ὠδῶν.

Τοῦ κύκνου	40	ἕως	45	ἡμέρας
Τῆς χήνας (χηνῆς)	30	»	35	»
Τῆς πάπιας (νήσσης)	28	»	31	»
Τῆς νομικίδης ὄρνιθος	28	»	30	»
Τοῦ παγωνίου	27	»	30	»
Τοῦ ἰνδιάνου (ἰνδικῆς ὄρνιθος)	26	»	32	»
Τοῦ φασιανοῦ	33	»	37	»
Τῆς ὄρνιθος	19	»	21	»
Τῆς πέρδικας	18	»	20	»
Τῆς καταικιδίου περιστέρου	18	»	19	»
Τῆς ἀγρίας περιστέρου	14	»		»
Τοῦ καναρινίου	13	»		»

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Ἰπποκράτης Ἀθηναίων εἰς πρᾶττειν.

Τὰ καιροθώματα τῆς ἰατρικῆς τέχνης, ὦ Δημόκριτε, οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐπικινῶσι καθολικῶς, ἀλλὰ πολλάκις ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τοὺς θεούς. Ἐὰν δὲ ἡ φύσις ἀν-

τιπρῆν κατὰ τῆς θεραπείας καὶ ἀπολέσῃ τὸν θεραπευόμενον, τότε παραιτοῦντες τοὺς θεοὺς κατηγοροῦσι τοὺς ἰατροὺς. Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ τέχνη αὕτη ὑφίσταται περισσότερας κατηγορίας παρὰ τιμᾶς. Διότι ἐγὼ μὲν δὲν ἔφθασα εἰς τὸ τέλος τῆς ἰατρικῆς, καίτοι ἤδη εἶμαι γηραλέος· διότι οὔτε ὁ εὐερέτης ταύτης Ἀσκληπιὸς ἔφθασεν εἰς τέλος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς εἰς πολλὰ ζητήματα ἔσχε διάφορον γνώμην, καθὼς λέγουσι τὰ βιβλία τῶν συγγραφέων. Ἡ μὲν ὑπὸ Σηῦ ἀποσταλεῖσα πρὸς ἐμὲ ἐπιστολή, κατηγορεῖ τὴν διὰ τοῦ ἑλλεβορίου θεραπείαν· ἐγὼ δὲ ἦλθον εἰς Σίβ, ὦ Δημόκριτε, ὡς ἄντα τρελλὸν, ἵνα σοι δώσω ἑλλέβορον· ἐπειδὴ δὲν ἐμάντευσα ἐμβριθῶς ὅποιός τις ἀρὰ γε ὀάησθε, ἀλλ' ἀφ' οὗ συνωπλήσασθε μετὰ σοῦ, καὶ ἀνέγνωσα τὸ περὶ μανίας σύγγραμμα σοῦ, ἐγνωρία ὄχι, μὰ τὸν θεόν, σύγγραμμα παραφρονήσεως, ἀλλὰ ἔργον ἀξίον σχεδὸν πάσης ἀποδοχῆς, τὰ μέγιστα ἐπήνεσα τὴν νοερὰν δεινότητά σου, καὶ σὲ ἔρινα ὡς ἀριπτον ἐξηγητὴν τῶν φυσικῶν φαινομένων καὶ τοῦ σύμπαντος. Ἐκείνους δὲ οἱ ὅποιοι μετέφερον πρὸς σέ, ἐμέμφθη ὡς παράφρονος. Διότι αὐτοὶ εἶχον ἀνάγκην θεραπείας. Ἐπειδὴ ἦλθον παρ' ἄλλων προσληθεὶς εἰς συνέντευξιν, ὁρθῶς ποιήσης ἐάν μοι πέμπης ἐπιστάλας συχνότερα, καὶ μοι μεταδίδῃς γνώσεις ἐκ τῶν συγγραφέων σου. Ἀπίστευτα δὲ σοὶ καὶ ἐγὼ τὸν περὶ τοῦ ἑλλεβορισμοῦ λόγον. (α)

Ἐρωσο.

Θ Υ Μ Α Ρ Η

Εἰς τὸν Ἄριστ. Πύρρον διὰ τὸν οἶον αὐτοῦ παραινήσεις.

Μὴν ἀστείου πρὸς πάντας ἐπίσης· διότι ὑπάρχουσιν ἀνθρωποι ἐνοουόντες τὸν ἀστεισμόν καὶ διακρίνοντες τοῦτον· ἄλλοι ὁμως δὲν δύνανται διακρίνειν τὸ ἀστεῖον ἐκ τοῦ σπουδαίου καὶ δυσαραιτοῦνται καὶ ἐνίοτε ἐχθροὶ καθίστανται. Πάντοτε οἱ χωρι-

(α) Σημ. Ἐκδ. Ὁ σοφὸς Δημόκριτος ἦτον ἐκ τῶν Ἀδδῆρων. Οἱ δὲ συμπαιριῶται τοῦ Ἀδδῆριται· ἀντὶ τὰ ἐγκαυχῶνται διότι εἶχον σοφὸν συμπολίτην ἐχλεύαζον τοῦτον καὶ τὸν περιφρόνουσαν, καὶ ἐπὶ τίλους τὸν ἰδεῖν ἦσαν παράφρονος καὶ ἐπέστησαν τὸν Ἰπποκράτην πρὸς θεραπείαν. Τοιοῦτοι ἀδύνηται καὶ παρ' ἡμῶν ὑπάρχουσι.

ἔται ἢ οἱ χωρικοί, ἀγνοοῦσι τὸν ἀστεϊσμόν καὶ δὲν ἐννοοῦσι τὸν
 τον. Πρόσεχε λοιπὸν ἵνα μὴ ἀστεύῃσαι μετὰ χωρικῶν εἴτε ἀν-
 δρῶν εἴτε γυναικῶν. Πάντα παρεξηγοῦσι πονηρῶς. Οὕτως εἶχον
 καὶ τὸ πάλαι οἱ χωρικοὶ διὰ τοῦτο ἐκαλεῖτο ὁ μετεωρίζομενος
 ὁ ἀστειεύμενος ἀστεύς ὡς κάτοικος τοῦ Ἄστεως, τῆς πόλεως,
 τῆς πρωτεύουσας τῶν χωρίων διότι οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄστεως ἤ-
 σαν σπουδαῖοι καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένοι, εὐγενεῖς τὰ ἦθη καὶ τοὺς
 τρόπους, γλυκεῖς καὶ ἠμιλοῦν εὐαρέστως καὶ φαιδρῶς, δὲν ἐπονη-
 ρεῦντό πρὸς πάντα. Ὁμίλουσιν εἰς τοὺς φίλους, οἰκείους, χαριέντη-
 τως καὶ ἔλεγον λόγους, ἵνα φαιδρύνωσι καὶ τούτους.

Μὴ πολὺ περιποιῶν χωρικῶν, διότι καταχράται καὶ πα-
 ρεξηγεῖ τὴν εὐμένειάν Σου. Ὑποθέτει ὅτι τὸν χλευάζεις ἢ ὅτι ἄκα-
 τῶ ἀποτείνεις ἀπάτησιν τινα καὶ ἐνόησε σὲ θεωρεῖ καὶ ἀνίστηται.
 Χωρικός καὶ ἐλλικρινὴς φίλος δὲν ὑπάρχει. Ὁ χωρικός εἶνε βλῆ,
 ὁ ἀσθὴς εἶνε πνεῦμα. Ὁ χωρικός ἀγαπᾷ καὶ περιποιεῖται ἐν ᾧσω
 ἔχει ὑλικὴν συμφέρον.

Ἐάν ὀργισθῆς καὶ θυμώτης μὴ ὑβρίζε τινα διότι εἶνε πένης
 καὶ πτωχός, διότι τὸ μέλλον εἶνε ἀδῆλον.

»Μῆτις ἐνὶ συμφορᾷ ὄνειδίσῃς, κενὴ γὰρ ἡ
 τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀδῆλον».

Μὴν ὑπόσχουαι θετικῶς μεγάλα διότι ἀδῆλόν ἐστι τί τέ-
 ξεται ἢ αὐριον.

Μὴ ἔσο πείσμων ἄλλ' ὑπομονητικός.

Ἐάν ἦμις ὁ φίλος σου ἦνε πείσμων, ἢ ὁ ἀδελφός σου, ἢ ἡ
 ἀδελφή σου μὴν ἀντέλεγε, ἀλλὰ σιώπα καὶ ἀπασχολοῦ εἰς τὸ
 ἔργον σου διότι ὁ πείσμων ὅταν δὲν τυγχάνῃ ἀντιλογίας καὶ ἀν-
 τιφάσεως ταχέως πράσσεται καὶ μεταμέλεται.

Ἐρομερόν καὶ ἀσεβὲς ἐστί τὰ τέκνα νὰ μὴν ἀνέχωνται τὴν
 ὀργὴν καὶ τὴν πειρασμὴν καὶ πᾶν ἄλλο ἐλάττωμα τῶν γονέων.
 τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ πραινώσῃ καὶ ἔχει νὰ ἐρεθίζωσι δι' ἀντιλογίαν

Ὡς τῶν μετὰ φιλομαθείας καὶ πόθου ἀναγνωστῶν τοῦ
 «Φοίβου» ἐπεμφε πρὸ τούτου συγγραφεὶ ἀντὶ συγχαρητηρίου ἐπὶ
 τῆ ἐπετελεῖ ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τὸ ἐπὶ-
 μενον ποίημα ἐν ἀκροστοιχίδι, ἐνθα ἐκ μετριοπροσόνῃς ἀπέφυ-
 γε τὴν ὀλοσχερῆ ὑπογραφήν τοῦ ὀνόματός του.

ΔΙΑ ΤΗΝ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1895.

Χάραν εἰς τὸν κόσμον προξενούν τὰ ἔργα σου γιὰ τὸ μου,
 Ἀναγινώσκων τις αὐτὰ πληροῦται εὐφροσύνης.
 Ἰδοὺ ἀντάλλαγμα αὐτῶν. Ἄκου εὐγνισμῶσύνῃ.
 Ρέουν ἐκ τοῦ καλάμου σου νέκταρ καὶ ἀμβρόσια,
 ἔχουν τὴν ιδιότητα ψυχᾶς νὰ θεραπεύσων
 Ἰατρικὰ καὶ βάλταμα εἰν' τὰ συγγράμματά σου.
 Ὡς τῆς μελίσης ὁ καρπὸς γλυκαίνων τὰς καρδίας.
 Νέει πολλὰ διδάσκονται καὶ συμβουλὰς λαμβάνουν.
 Ζομίζω, φέρεις ἐποχὴν προόδου τοῦ αἰῶνος.
 Πάνθρωπότης σύμπασα μεταβολὴν λαμβάνει
 Παρηγοροῦντ' οἱ πένιτες, κακοὶ μεταμελοῦνται,
 Ὑπερευχαριστοῦντι πλοῦσοι καὶ γίνοντ' εὐσεργεταί.
 Ἐσιθρα τοῦ πλούτ' οἱ γεώργοι εἰς τὰ ἔργα τοῦ μανθάνουν.
 Ἀψήν δὲ πάντες οἱ αἰσθανθοῦν γιὰ τὴν μετάστασιν Σου.
 Ἀίωνια εἰς τὰς γενεὰς ἡ ἀ ζῆ τὸ ὄνομά Σου.

B.

τοιοτοιοτοιο

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΥ

Ἐν τῷ κόσμῳ συμβαίνουσιν ἐνόησε γεγονότα, ἐκ τῶν ῥηθίων
 κατόπιν ἐξηγοῦνται ἀλλὰ ὡς ἐκπορευόμενα ἐκ τῶν πρώτων. Για-
 οὔτο τι συνέβη καὶ κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ
 ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπεῖου, τὸ ὁποῖον ἐκδόμησάτο (ἰδίως) Ἰα-
 πᾶνις ὁ εὐσεργετικώτατος Ἕλληνας ὁ ἐν Πιέννῃ τῆς Αὐστρίας κα-
 τοικῶν βαθύπλουτος ἑμογενὴς Γ. Σίνας, ὁ ὁποῖος ἦτο γενικῶς
 Προξενός τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Αὐστρίας καὶ
 μεγίστας δαψιλὰς τιμὰς ἀπελάμβανε παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος
 τούτου καὶ τῶν μὲλλον ἐπιστήμων ἀνδρῶν.

Τὴν πρώτην ἰδέαν ἐπέβαλε τῷ μεγάλῳ εὐσεργετῇ Γ. Σίνα
 τῆς ἰδρύσεως Ἀστεροσκοπεῖου ὁ μαθηματικὸς Ἕλληνας Βοῦμας, ὁ
 ὁποῖος ἐδιωρίσθη καὶ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου καὶ καθη-
 γητῆς τῆς φυσικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὀπίσθεν ἐπὶ τῷ
 θεμελίῳ λίθῳ ἐξεφώνησε κατὰλληλον λόγον, ὅστις τότε ἐδημο-
 σιεύθη.

Ὅταν ἐτέθη ὁ λίθος οὗτος συνέπεσε τότε νὰ ἦνε παρῶν ἐν
 Ἀθήναις ὁ πρίγκιψ Ἐρσεν-Κασσελ Δανός καὶ μετὰ τοῦ Βασιλέ-
 ως Ὁλωνός ἐθέσε παρὰκείμενον καὶ ἄλλον λίθον καὶ ἐσφρηλάτησε

τούτου ως και ὁ Ὅθων, ὡς ἂν ὑπεδεικνύετο ὅτι μετὰ τὸν Βασιλέα Ὅθωνα ἔσεται διάδοχος Δανὸς Βασιλεὺς, ὅπερ· καὶ ἐγένετο τὸ 1862 μετὰ 20 ἔτη καὶ ἡ μῆνας ἤλθε διάδοχος Βασιλεὺς ὁ Δανὸς Γεώργιος Α΄.

Τὴν 26 Ἰουνίου περὶ τὴν 7 ὥραν π. μ. ἐτέθη εἰς τὸν ἀπέ-
ναντι τῆς Πυκνῆς λόφον τῶν Νυμφῶν, ὁ θεμέλιος τοῦ Ἀστερο-
σκοπείου λίθος κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Αὐξανομένης ἐπὶ μάλλον
καὶ μάλλον τῆς κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν γενομένης ἐκλείψης
τοῦ Ἥλιου, συνῆλθον εἰς τὸν εἰρημένον λόφον, κατὰ προεδοθὲν
πρόγραμμα, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, οἱ κ. κ. Γραμματεῖς καὶ
Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας, ἡ Ἰερά Σύνοδος, ὅλοι σχεδόν οἱ ἐν
τέλει, ὁ Πρύτανης μετὰ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ
φοιτηταὶ καὶ πλῆθος λαοῦ. Μετ' ὀλίγον ἤλθε καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασι-
λεὺς, μετὰ τῆς Α. Υ. τοῦ Πρίγγιπος τῆς Ἑσεν-Κάσσελ καὶ τῶν
Ἑπασπιστῶν. Αναπεμφθείσης δὲ τῆς καταλλήλου εὐχῆς παρὰ τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, ὁ τακτικὸς Καθηγητῆς
τῆς φυσικῆς Γ. Κ. Βούρης ἐξεφώνησε περισπούδαστον λόγον
μετὰ συνοπτικῆς ἱστορίας τῆς τῶν ἀστρων ἐπιστήμης. Περύ-
νοντος δὲ τούτου τοῦ λόγου, ἅπαντες οἱ περιστώτες ἐκραύγασαν
εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, οὗ σκηπτουχοῦντος
καθιδρόθη καὶ τοῦτο τὸ κατ' ἄνωγμα.

Ὅταν δὲ ὁ Ἥλιος εἶχεν ἀναλάβει πάλιν τὸ ἀπολωλὸς φῶς,
ὁ βασιλεὺς ἔθεσε τὸν θεμέλιον τοῦ Ἀστεροσκοπείου λίθον, ὑπὸ τὸν
ὅποιον ἐβλήθησαν ὅλα τὰ εἶδη τῶν Ἑλληνικῶν νομισμάτων, καὶ
ἐσφυρηλάτισε τρεῖς. Τὴν πρῶτην ταύτην ἐπανελάβεν ἔπειτα καὶ ὁ
ὁ Πρίγγιψ τῆς Ἑσεν-Κάσσελ, ὑποβαλὼν καὶ οὕτως ὅλα τὰ
εἶδη τῶν νομισμάτων τῆς Δανίας, κατόπι δὲ ὁ Πρέσβυς
τῆς τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, κίριος ὁ Πρίνσεξ.
Ὅστιν, ὑπέβαλεν ὁμοίως καὶ οὕτως τὰ τῆς Αὐστρίας νομισμα-
τα. Ἐρεξῆς δὲ ἐξηκολούθησαν σφυρηλατοῦντες οἱ Γραμματεῖς
τῆς Ἐπικρατείας, ὁ καθηγ. τῆς φυσικῆς ὁ καὶ μέλον διευθυντῆς
τοῦ ἀστεροσκοπείου Γ. Βούρης.

Ἐν ταύτῃ δὲ τῷ διαστήματι ἡ ἐν Πειραιεὶ ἐλλειμνι-
μένη Λαυρική Φορυγὰ ἐκαυονοβύλει ἀκαταπαύστως εἰς τιμὴν τῆς
τελετῆς, καὶ ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπαιάνιζε χαρμωδῶς. Ἐπὶ
τοῦ θεέντος δὲ θεμέλιου λίθου ἐβεβλήθη πλάξ, φέρουσα ταύτην
τὴν ἐπιγραφὴν· « Ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αἰωμῆ μηνὸς Ἰουνίου κατ.
» Σκηπτουχοῦντος Ὁθωνος τοῦ πρώτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος,
ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Ἀστεροσκοπείου, ἀνεγειρομένου φι-

λοτιμῶ μὲν δαπάνη τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξέ-
νου Βαρβάνος Γ. Σίνα, συνεργεία δὲ τοῦ Ἰσπότου Α. Πρόκσεχ-
» Ὅστιν, Πρέσβυς τῆς Αὐστρίας, ἐπιμελεία δὲ τοῦ Καθηγητοῦ
αὐτοῦ Πανεπιστημίου Γ. Κ. Βούρης». Οὕτω διεύθη ἡ συνάθροισις
ἐκφυρημοῦντος τοῦ λαοῦ τὸ «Ζήτω» ἀκαταπαύστως.

Θῦμα τῆς τελετῆς ἐγένετο εἰς φοιτητῆς τοῦ Πανεπιστημίου,
ὁ ὅποιος ἠθέλησε νὰ θεωρήσῃ τὴν ἐκλείψιν γυμνοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ
ἐπτερήθη ἀμέτως τῆς ὁράσεως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΤΗΣ ΣΤΟΡΗΣ
Ἡ ΤΟΥ ΦΙΛΤΡΟΥ ΒΑΒΩΝ

Πάντα τὰ ζῶα, τετράποδά τε καὶ δίποδα, ἀμα ἀποκτήσωσι
τέκνα, αὐτοστιγμὴ κατέχονται ὑπὸ ἰδίου σφοδροῦ αἰσθήματος πρὸς
περιθαλψιν καὶ διατροφήν τῶν τέκνων. Τὸ αἰσθημα τοῦτο καλεῖ-
ται **στοργή** ἢ **φίλτρον** καὶ ὑπέχει ἰδίως εἰς τὸ θάλλν, τὸ ὁ-
ποιον ὑπὲρ τοῦ τέκνου αὐτοῦ διακινδυνεύει τὰ πάντα. Ἄνευ δὲ
τοῦ αἰσθήματος τούτου ἡ κλάσις δὲν διατηρεῖται. Τὸ ἄρρεν ἔχει
τὸ φίλτρον ἐπίκρητον χάριν τοῦ θήλεος, ἐάν μετὰ τούτου συζῆ.
Τὸ φίλτρον εἰς τούτον ἐνσαρκούται ἀνεπαίσθητως διὰ τῆς θέας
τοῦ νηπίου, καθ' ὅσον ἀναπτύσσεται σωματικῶς τὸ τέκνον, καὶ
διατηρεῖται ἐφ' ὄρου ζωῆς. Ἐν τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ τὸ φιλ-
τρον συνδέεται καὶ μετὰ τῆς ἐλπίδος, ὅπως τὸ τέκνον καταστῆ
ικανόν, ἵνα περιθάψῃ τοὺς γονεῖς κατὰ τὴ γῆρας καὶ ὄλικῶς καὶ
ἠθικῶς.

Ὅσοι ὁμοῖοι δὲν ἀποκτοῦσι τέκνα, οὗτοι στερεῦνται τοῦ αἰ-
σθήματος τοῦ φίλτρου καὶ παραδοξῶς τοῖς φαίνεται ὁ μέγιστος
ζῆλος τῶν γονέων ὑπὲρ τοῦ τέκνου ὁ ζῆλος οὗτος προέρχεται,
διότι τὸ φίλτρον ἐνισχύει τὰ αἰσθήματα τῆς καρδίας, τὰ ὅποια,
ὅταν ἐπικρατήσωσιν, ἐπισκοπεῖ τὸν νοῦν, τὴν καρδίαν καὶ
τὴν κρίσιν.

Διὰ ταῦτα οἱ γονεῖς χάριν τοῦ τέκνου θυσιάζουσι καὶ περι-
ουσίαν, καὶ φιλοτιμίαν, παραμελοῦσι τὰ ἑαυτῶν ἠθικὰ αἰσθήματα,
καταβάλλουσιν ὑπὲρ τοῦ τέκνου καὶ δαπάνας καὶ κόπους, καὶ ἀνέ-
χονται νὰ ὑφίστανται σνάρμα καὶ στερήσεις καὶ κακουχίας ὑπὲρ
τούτου!

Τὸ φίλτρον ἐπισκοτίζει τοὺς γονεῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τὸ πίκνον τοῖς φαίνεται ὠραιότατον καὶ ἀσχημον καὶ δυσειδέστατον ἂν ἦνε.

ντῆς γειτονιᾶς τ' ἀσχημότερον,

τῆς μάνας τ' ὠραιότερον.

Ἀνέχονται οἱ γονεῖς τὰ ἐλαττώματα τοῦ τέκνου, καὶ συγχωροῦσι τὰ σφάλματά του. Μικρὸν τι πλεονέκτημα πνεύματος τοῖς φαίνεται μέγα καὶ καὶ τὸ τέκνον εἶνε βλάξ καὶ ἀβέλτερον.

Τὸ ἐπισκοτίζον τὴν διάνοιαν τῶν γονέων φίλτρον γίνεται αἰτία τῆς ἀμαθείας, καὶ τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς τοῦ τέκνου, ὅτε οἱ γονεῖς, ἐξακαλουθοῦσι νὰ καταβάλλωσιν ὅ,τι ἂν ἔχωσι, νὰ δανειζῶνται, νὰ στενοχωρῶνται. Ταῦτα ἀνάγονται καὶ εἰς τὰ θήλα τέκνα.

Πόσοι, μὴ προνοῦντες διὰ τὸ ἑαυτῶν μέλλον καὶ μὴ δαμάσαντες τὸ αἰσθημα τοῦ φίλτρον δὲν ἐγένοντο ἄποροι καὶ ἐστερημένοι τῶν τοῦ βίου ; !

Οἱ γονεῖς ὀφείλουσι νὰ περιστέλλωσι τὸ φίλτρον καὶ νὰ ἐπιμελῶνται τῶν τέκνων των, μέχρις οὗ καταστάθωσι ταῦτα ἱκανὰ πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι καὶ ποιεῖσθαι τὰ τοῦ βίου ἀπ' ἑαυτῶν. Περὶ τοῦ ὄριου τούτου ὀφείλουσι νὰ δαμάζωσι τὸ ἀνόητον πικρὸν φίλτρον. Πολλὰ τέκνα ἐλπίζοντα εἰς τὸ φίλτρον τῶν γονέων καθίστανται φυγόπανα, ἀνὴρ, καὶ ἀχρεῖα πρὸς βλάβην αὐτῶν καὶ τῶν γονέων καὶ αὐτῆς τῆς πατρίδος ! Περιτέκνων ὄρα Σουεῖδ. Ἰγνιεύη σελ. 570.

Ὁ ἵππος σύρει βάρος ἑνὸς λίου πρὸς τὰ 1/8 τοῦ βάρους τοῦ σώματός του. Ἡ μέλισσα δεκάκις μείζων τὸ βάρος τοῦ σώματός της. Ὁ ἀμαξουλκὸς τοῦ σιδηροδρόμου σύρει δεκατετράκις μείζων βάρος τοῦ ἰδίου σώματός του.

***

μότερον, μεθ' ἧ μεταμελήθησαν μέχρις ὀπελπισίας καὶ εἰς τὴν αὐτοκτονίαν κατέφυγον.

Καλῶς οὖν καὶ περισκεμμένως ἢ παρελθοῦσα γενεὰ ἀπηγόρευε τὸ παρευρίσκεσθαι τὰς προθέτους ἐν συναναστροφαις καὶ εὐθυμίαις καὶ ἐν γάμῳ. Μόνον ἐπετρέπετο μέχρι τῆς παραμονῆς αὐτοῦ τὸ παρευρίσκεσθαι. Εὐάλωτος γὰρ περιστερὰ ἐστὶν ἡ παρθένος παρὰ τῶν γυναικοθηρῶν, καὶ τῶν γυναικοειράκων. Δεινοὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι εὐπρεπεῖς αἰτίας ἐφευρίσκουν εἰς ἄγραν τῶν θηλειῶν.

Γὰ καράσια κατέχονται ὑπὸ πόθου ἀπολαύσεως διασκεδάσεων καὶ τέρψεων, μὴ συλλογιζόμενα ὅτι ἔχουσι καιρὸν εἰς τὸ μέλλον ἀπολαμβάνειν ταῦτα, ὅταν ἀποκατασταθῶσι. Πρὸς ταῦτα φέρονται καὶ ἐκ τοῦ αἰσθηματος τῆς ἐπιδείξεως καὶ ἔλξεως τῶν βλεμμάτων τῶν τε θηλέων καὶ ἀρρένων. Ὁ νοῦς καὶ ἡ κρίσις πρέπει νὰ ἐπικρατῇ τῆς θελήσεως. Ἐκ τῆς στερήσεως τούτων παρασύρονται, πλανῶνται, καὶ τὸ ἑαυτῶν μέλλον κατατρέφουσιν.

***

ΠΕΡΙ ΧΕΙΡΑΦΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ὅταν ὁ πολιτισμὸς προοδεῖ, τὸ γυναικεῖον φύλον ἀναπτύσσεται πνευματικῶς καὶ ζωπουροῦται ἢ φυσικῆ φιλαυτία τῆς γυναικός, ἐξ ἧς προέρχεται ἡ φιλοπρωτία καὶ τὸ αἰσθημα τῆς ἀνεξαρτησίας. Πρὸ 4 περίπου χιλιάδων ἐτῶν αἱ γυναῖκες ἀπέκτησαν τὴν χειραφέτησιν παρ' Αἰγυπτίους καὶ Κινέζους καὶ διημισηθήτησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν των· ἀλλ' ἐπὶ τέλος κατατεβλήθησαν καὶ ὑπετάγησαν εἰς τοὺς ἀνδρας, οἵτινες μεριμνῶντες διὰ τὸ μέλλον ἐθέτισαν ἐν μὲν Αἰγύπτῳ ἕως αἱ γυναῖκες φέρωσι χιτῶνα λίαν στενόν, ὥστε μὴ δύνασθαι ἡ γυνὴ βαδίσαι ἐλευθέρως. Ἐν δὲ τῇ Κίνῃ ἐθέτισαν ὅπως αἱ γυναῖκες ἔχωσι μικροτάτους πόδας, ἵνα μὴ δύνανται νὰ βαδίξωσιν ἐλευθέρως, δι' ὅπερ ἄμα γεννηθῆ κόρη ὁ ποὺς ἀναλόγως περισφύγγεται, ἵνα μὴ ἀναπτυχθῆ.

Ἄλλὰ καὶ παρ' ἄλλοις ἀρχαίοις πεπολιτισμένοις ἔθνεσιν αἱ γυναῖκες ἠμυρόμεναι τὰ πολεμικὰ ἔργα τῶν ἀνδρῶν, ἐπολέμησαν μόναι καὶ ἐνίκησαν τοὺς ἀνδρας.

Αἱ Ἀμαζόνες στερηθεῖσαι τῶν ἀνδρῶν, ἐδιοικήθησαν μόναι, ἐπολέμησαν, νικῶσαι καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνδρας εἶχον πλέον ὑπέρτας· ἀλλὰ τὸ Κράτος τούτων ὀλίγον διήρκεισε μέχρις οὗ ἐλθοῦσαι εἰς Ἀθήνας καταστράφησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων Ἰθυσέως.

Καὶ ἀλλαγῶν ἐν Ἑλλάδι οἱ γυναῖκες ἐπολέμησαν νικῶσαι. Αἱ Τεγεατίτιδες πολεμήσασαι κατὰ Σπαρτιατῶν κατενίκησαν τούτους καὶ ἐλότρωσαν τὴν Τεγέαν.

Ἦν δὲ Ἀθηναῖς αἱ γυναῖκες διχοστασιάσασαι κατὰ τῶν ἀνδρῶν ἐκλείθησαν ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἀφῆκαν τοὺς ἀνδρας μόνους ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὑπήκουσαν εἰς τοὺς ἀνδρας.

Καὶ κατὰ διαφόρους ἀρχαίας καὶ νέας ἐποχὰς αἱ γυναῖκες ἀνεπτυχθῆσαι μεγάλως κατέσχον θέσεις διδασκάλων ἰατρικῆς, φιλοσοφίας καὶ πάσης παιδείας καὶ ἐπιβάλλοντο τοῖς ἀνδράσι διὰ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν. Γυναῖκες ἐκυβέρνησαν Κράτη μικρὰ καὶ μεγάλα ἄλλὰ τοιαῦτα πνεύματα εἰσὶ σπάνια καὶ ἐξαιρετικά, ὡς ἴσταν ἡ Περσίτις, ἡ Ἀρτεμισία καὶ ἄλλα.

Καὶ κατὰ τὴν παρουσίαν ἡμῶν ἐποχῆν, καθ' ἣν ἡ πρόσθετος πολιτικὸς βλαβερὸς ἀνεπτύσσεται, ἡ χειραφέτησις τῶν γυναικῶν βλαβερὰ προβαίνει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικὴν θέσιν. Ἦν Ἀμερικῆ ἤρξαντο ἡ ἐκλογὴ γυναικῶν βουλευτῶν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ὡστὲρ ἐποχῆς καθ' ἣν ἐκκλιεργῆ ἡ ἠθρομημερὴς τῶν Κουρεῶν, ἠρξάναι σποραδῶς σπαθῆς.

Βασίλισσά ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἴσας ἀνάχων ἐν Ἑλλάδι τὸ πνεῦμα αὐτοῦ προβαίνει ἄλλ' οὐ κακοσημῆσαι διότι ὅπου γυναῖκες ἐκπαιδεύονται, εἰσὶ καὶ τὸ πολιτικὸν καὶ ἡ κοινωνία κατεστράφη διότι ἡ φύσις τῆς γυναικὸς ἔχει ἄλλον προορισμὸν, καὶ πᾶν τὸ παρά φύσιν γυναικῶν πολέμιόν ἐστι καὶ καταστρέφεται.

Αἱ γυναῖκες τῆς Διόφρας κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου ἐφροντίζον περὶ ἀντροπῆς καὶ παιδαγωγίας τῶν τέκνων, ἐμπνεύονται διὰ τῶν εὐφραδῶν κλισματικῶν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος· οὕτως ἀναμνησκόντο εἰς τὰ τῆς πολιτείας.

Ἀρ' ἡ ἡμῶν ἐλαχίστον μέρος καὶ εἰς τὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔργα, ἡ ἀρετικὰ καὶ ἐνδοξοὺς Σπάρτη ἤρξατο ἐξουτελιζεσθαι. Αἱ γυναῖκες τῆς Διόφρας ἤρξαντο μεταβάλλειν τὸν ἔξοχον αὐτῶν χαρακτήρα, καὶ κατ' ὀλίγον μετέβαλιν δίαιταν, καὶ τὸ ἡρωϊκὸν πολιτικὸν καὶ Σπάρτης κακίστην παίγμιον τῶν γυναικῶν, αἰτίας διαχωριζόμενοι καὶ τῆς πολιτείας, μετέβαλον τὸ ἀρχαῖον πολιτικὸν.

Εἰς βασίλειον τῆς Σπάρτης εἰσοσάτης τὴν ἡλικίαν ἐπεχείρουν ἐπινοήσαντες τὸ ἀρχαῖον πολιτικὸν καὶ ἀναγεννῶσαι τὴν ἐνδοξοὺς Διόφραν, οὕτως ἴσταν ἐ Ἄγις 18', ὅστις προσεπάθει διὰ τῶν γυναικῶν ἐπινοήσαντες τούτου ἄλλ' ἀπέτυχον.

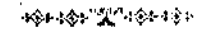
Κατόπιν ὁ βασιλεὺς Κλειομένης ἐπεχείρισεν αὐθις ἐπαναγα-

γῆλακτος 520, ἐλαίου τερεβινθίνης 550, διαλύσεως ἀμύλου 550, ἐλαίου κοινοῦ 600, λίπους 650. Ἦν δὲ ξηρὸν ἀέρι ἀντέχει 750 καὶ ἐνίοτε εἰς 1500, ἐν τοιοῦτῳ λουτρῷ ἡ ἀδηνλος διαπνοὴ μεγάλως αὐξεται. Ὁ δὲ ἰδρῶς αὐξεται ἔταν κατ' ὀλίγον ἐν ξηρῷ ἀέρι τὸ σῶμα διαθερμαίνεται. Περὶ τούτου ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης λέγει τάδε. (Ἀριστ. πρ. 12). «Οὔτε ἀέθρου ὄντος τοῦ πυρὸς ὀμῆλλον ἰδρῶσι οὔτε ἐλάττονος ἀεὶ, ἀλλὰ πλείονος ἀποφερομένου.»

Ἦνα μὴ ἐν τῷ ξηρῷ θερμότητι λουτρῷ ἐπέλυθῃ μεγάλη ἐξάντλησις τῶν ὑγρῶν τοῦ σώματος ἐκ τῆς μεγάλης διαστολῆς τῶν πόρων καὶ μὴ ἡ τοιαύτη διαστολὴ ἐπιφέρει παραλυσίαν τῶν πόρων, ἐξ ἧς ὁ ἰδρῶς διατηρεῖται διαρκῶς, ἀρχαῖοθεν ἐνεβρέχοντο αἰφνης διὰ ψυχροῦ ὕδατος, ἐξ οὗ γίγνεται ταχέως ἡ συστολὴ τῶν πόρων καὶ κατόπιν ἐπαναλαμβάνει τὸ τοιοῦτο πυρκατῆριον (πυρκατῆριον γὰρ τὰ τοιαῦτα λουτρὰ καλοῦνται). Μετὰ τούτο πίνει ὁ οὕτω λουόμενος θερμὸν ποτὸν καὶ καλῶς ἐντρίβεται τὸ δέριμα.

Ἦν τῷ πυρκατῆριῳ παρίστανται τὰδε τὰ συμπτώματα· καῦσιν ἐπὶ τῶν μαστῶν καὶ βλεφάρων, ἡ ζωϊκὴ θερμότης αὐξεται κατὰ 1 ἢ 2 βαθμοῦς, τὸ δέριμα ἐξοιδουται καὶ ἐξογκουται, οἱ σφυγμοὶ ἐπιταχύνονται καὶ γενικὴ κακουχία γεννάται· ἡ ἀνεκπνοὴ καθίσταται κοπώδης· ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δερματος καλύπτεται ὑπὸ ἰδρῶτος, παράγεται δίψα, τὸ πρόσωπον ἐξοιδουται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξέχουσιν, ἐπισυμβαίνει κεφαλαλγία, ἔλυγχος, συγκοπή, ὁ ὕγις ἀντέχει ἐν τοιοῦτῳ πυρκατῆριῳ μέχρι 1150. Ἀναφέρουσιν ἦτι δύο ὑπερέτριαι ἐν Παιρισίοις ἀρτοποιοῦ ἀντεῖχον εἰς 1600.

Τὰ πυρκατῆρια ἐπιφέρουσι τόνον τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων τοῦ δερματος, ὡφελουσι τοὺς ἔχοντας χαλαρὰ τὰ τοῦ δερματος ἀγγεῖα, ὡς εἰσὶν οἱ κάτοικοι ἐν ἐλώδεσι τόποις.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ

Ἦρὸς χρῆσιν ἐκάστω, περὶ τοῦ Κόνιακ.

Ἦ χρῆσις τοῦ ποτοῦ τούτου ἐπεξετάθη παντοῦ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νοσολογίᾳ τὸ κόνιακ τινὰς τῶν ἰατρῶν δίδουσι εἰς πάσχοντας ἐκ πνευμονίας, πλευριτίδος κλπ.

Ἦ πείρα ἔμως διδάσκει ὅτι τὸ κόνιακ οὐ δύναται ὡφελῆσαι ὡς ἰατρικὸν κατὰ τῶν φλογιστικῶν πόνων ἰδίως καὶ ἐν γένει,

καθ' ὅλων. Ἀλλὰ καὶ πρὸς κοινὴν χρῆσιν ὡς ὀρεκτικὸν ἀνωφελές ἐστὶ διότι τοῦτο κατασκευάζεται ἐκ πολὺ ἰσχυροῦ οἰνοπνεύματος, τὸ δὲ ἰσχυρὸν οἰνοπνεῦμα ὡς ἄλλοτε εἶπομεν εἶνε ἐπιβλαβὲς εἰς τὸν στόμαχον, ἐπιφέρει δυσπεψίαν καὶ γενικὴν κακουχίαν. Ἀποχὴ λοιπὸν τῆς χρήσεως τοιοῦτου δηλητηριώδους ποτοῦ.

Τὸ μᾶλλον προτιμότερον εἶνε τὸ φυσικὸν ροῦμι, ὅπερ νῦν σπάνιον διότι τὸ πνεῦμα τῆς νοθείας κατασκευάζει ψευδὲς ροῦμι ἐξ οἰνοπνεύματος καὶ ἄλλων ὑλῶν. Τὸ ἀνεκτότερον ποτὸν εἶνε τὸ ρακί, ὅπερ συνίσταται ἐξ ἠπίου οἰνοπνεύματος ἔχοντος ἐν διαλύσει ἐν σταλακτῆρι ἀρωματικὰς ὑλας, μαστίχην κλπ.

⋯⋯⋯

ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

(συνέχ. προηγ.).

Ἡ ὑγιεινὴ ἐμπεριλαμβάνει ἐκτός τῆς **βιοαποθητικῆς**, ἥτις ἀνάγκη ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου ἀνθρώπου, καὶ τὴν προφυλαξίν ἰτῆς ὑγιείας ὁλοκληροῦ κοινωνίας, ἥτοι πολλῶν ἀνθρώπων ὁμοῦ· τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν **δημοσίαν ὑγιεινήν**, τὴν ὅπου ἐπιτηρεῖ ὁ ἄρχων τῆς κοινωνίας, ὅστις ὀφείλει φροντίζειν καὶ περὶ πάσης προσωπικῆς ὑγιείας. Κοινωνία ἔχουσα ἀνθρώπους νοσηροὺς, πρὸς οὐδὲν εὐδοκίμει. Διὰ ταῦτα ἐξ ἀρχαιότητος ἐποχῆς τὰ τῆς δημοσίας ὑγιείας ὑπέβησαν τὸ κυριώτερον μέλημα παντὸς νομοθέτου καὶ πάσης πατριῆς Κυβερνήσεως.

Πολλὰ σοφὰ καὶ πεπειραμέναι ὑγιεινῆς διατάξεις εὗρισκονται παρ' ἅπασιν τοῖς ἀρχαίοις ἔθνεσιν, αἵτινες καὶ ἤδη διατηροῦνται, καὶ ἐξηγήθησαν παρὰ τῆς νεωτάτης ἐπιστήμης. Τότε οἱ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς κανόνες ἐπεβάλλοντο διὰ τῆς θρησκείας. Καὶ δύναται τις εἰπεῖν ὅτι αἱ πρῶται καὶ ἀρχαιόταται θρησκείαι ἦσαν παραγγέλματα ὑγιεινῆς κατὰ τὸ κλίμα, καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου.

Ἐἰς τὸ κλίμα τῶν Ἰνδιῶν πᾶν τὸ πυκνοῦν καὶ θερμαίνον τὸ αἷμα ἐπιβλαβεστάτῳ ἐστὶ τῇ ὑγείᾳ· ἐπομένως ἡ κρεωφαγία, τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ ταύτοις σχετικὰ εἶναι ἄγαν ἐπιβλαβῆ. Τοῦτου ἕνεκα νόμῳ θρησκευτικῶ ἀπαγορεύεται τὸ φονεῦν ἢ σφαλεῖν ζῶα· οἱ δὲ Βραχμᾶνες, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, τρώγουσι μόνον γάλα, ὄρουρον καὶ ὕατριον.

Μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς ὁ Σαγχανιάθων ἔθετο ἰδίους κανόνες ὑγιεινῆς παρὰ τοῖς Χαλδαίοις.

Ὁ δὲ Τρυσμέγιστος Ἐραῆς ἔθετο παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις κατὰ τὸ κλίμα αὐτῶν οὖν τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς τῆς ὑγιεινῆς κανόνες, τῶν ὁποίων ἡ παράθεσις αὐτηρῶς ἐπιμωρεῖτο. Ἀποδίδοντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν παραγωγὴν τῶν νόσων εἰς τὴν κατὰχρησιν τῶν φαγητῶν, ὑπεχρεοῦντο ὅπως ἕκαστος τούτων λαμβάνῃ τρεῖς τοῦ μήνους κλύσμα καὶ ἐμετικόν, ὅπερ **συρριμαίαν** ἐκάλεον.

« Συρριμαίζουσι, λέγει ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῇ Εὐτέρῃ, τρεῖς ἡμέρας ἐπέξῃς μὲν ἕκαστου, ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγίειαν καὶ κλύσμασι, νομίζοντες ἀπὸ τῶν τρεφεόντων σιτίων πάσης τῆς νήσους τοῖσιν ἀνθρώποισι γενέσθαι. »

Ἐν Αἰγύπτῳ ἔνεγεν τοῦ κλίματος καὶ τῆς τοῦ Νείλου πλημμύρας τὰ πτόματα καὶ ὑπὸ τὴν γῆν ἐνταφιαζόμενα παράγουσι μέγιστα μιάσματα, ἅπερ ἐπιφέρουσι θανατηφόρους νότους. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ θλιβερίου τούτου ἀποτελέσματος ἐπεννοήθη ἡ ταφὴ νεκρῶν, καὶ ἡ τούτων διατήρησις ἐν ὑπαγείῳ νεκροπόλει. Τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας ταύτης ἀναφέρει ὁ Ἡρόδοτος ἐν τῇ Κλειῳ. Οἱ δὲ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου, ὡς Πλούταρχος ἀναφέρει εἰς τὸ περὶ Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος, διετήρουν μεγίστην καθαριότητα εἰς τὰ ἐνδύματα καὶ τροφάς, καὶ μεγίστην ἐπιμέλειαν εἶχον περὶ τὰς ἐκκλίσεις τοῦ σώματος. Ἀπαγορεύετο καὶ ἐκεῖ ἡ βοήσις τοῦ χοιρίου κρέατος.

Ὁμοίως τὰ τῆς ὑγιεινῆς ἐγένοντο καὶ παρὰ τοῖς Ἰβηρίοις. Τὰ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς ἐπεβάλλοντο καὶ ἐπτηροῦντο ὡσαύτως ὑπὸ τῶν ἱερέων, οἵτινες ὡσαύτως διετήρουν μεγάλην καθαριότητα εἰς τὸ σῶμα, καὶ μεγάλην διαιτητικὴν εἰς τὰς τροφάς καὶ ποτῆ. Οὗτοι ἐφρόντιζον ὅπως μὴ διαδίδωνται μολυντικαὶ νόσοι. Ἡ πύσσω ὑπὸ κολλητικοῦ πάθους καὶ τοιοῦτο ἦτον ἐκεῖ κατ' ἐξοχὴν ἡ **λέπρω**, ἀπεχωρίζετο παρὰ τοῦ ἱερέως ἕξω τῆς πόλεως, καὶ ἐκαθαρίζετο καὶ αὐτὸ τὸ δωμάτιον καὶ αὐταὶ αἱ πέτραι ἐνθα ὑπῆρχαν ὁ λεπρός. Τὸν ἀποχωρισθέντα ἐφρόντιζε καὶ ἐθεράπευεν ὁ ἱερεὺς, ὁ ὁποῖος καὶ μόνος ἐπέτρεπε τὴν ἐπάνοδον τοῦ θεραπευθέντος εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὁ τρόπος τῆς προφυλάξεως καὶ τῆς θεραπείας ἀναφέρονται ἐν τῷ Λευϊτικῷ κεφ. ΙΔ'. — Χάρην τῆς ὑγιείας ἐπεβάλλετο θρησκευτικῶς ἑπταήμερος ἀποχὴ μεταξύ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐχούσας τὴν ῥύμιν· ἐπεβάλλοντο ἐπιλούσεις τοῦ στόματος, χάριν καθαριότητος, ἀναγκασιόταται εἰς λαὸν θερμοῦ κλίματος. Ἀπαγορεύετο ἡ σύζευξις μεταξύ σύγγενων, ἵνα μὴ

διδιωνίζονται τὰ οἰκογενειακὰ πόθη, καὶ ἵνα πράττωνται ὑγιέστερα τέκνα· ἐπεβίβλετο αὐστηρώς ἡ καθαριότης τῶν πόλεων καὶ τῶν οἰκιῶν, καὶ διατάττετο τὸ καλύπτειν ὑπὸ γῆν τὰς ἀπόδους, αἵτινες μένουσαι ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ χύρᾳ ἐκείνῃ καθίστανται ἐπιβλαβεῖς τῇ ὑγιείᾳ, ἐπεβίβλετο ἡ περιτομὴ τῆς ἀροσυστίας ἵνα μὴ συμβαίνοισι φλογώσεις, ἐπροτιμῶντο πρὸς βρώσιν τὸ γάλα καὶ αἱ φυτικά τροφία, καὶ αὐστηρώς ἀπηγορεύετο ἡ βρώσις τοῦ χοιρείου κρέατος, διότι τὸ λίπος αὐτοῦ ἰδίως συντελεῖ εἰς τὴν λέπρην. Καθάρπε ἐν Αἰγύπτῳ οἱ νεκροὶ ἐταριχεύοντο, οὕτω καὶ παρ' Ἰουδαίους ἐγίνετο, τῇ διαφορᾷ ὅτι τοῖς νεκροῦς ἔθεντο ἐν τάφοις καὶ οὐχὶ ἐν νεκροπόλεσι.

Καὶ οἱ Μῆδοι καὶ οἱ Πέρσαι κατὰ τὸν Ξενοφῶντα διετήρουν αὐστηρῶς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀρχαῖα καὶ γνωστὰ ἔθνη.

Παρ' ἑκάστῃ τοῖς τότε ἔθνεσι τὰ τῆς ὑγιεινῆς διετηροῦντο ὡς κανόνες κατὰ θρησκευτικὴν παράδοσιν κατὰ τὸ κλίμα ἐκάπτου τόπου. Οὕτε οἱ κανόνες οὗτοι, οὕτε ἡ αἰτιολογία αὐτῶν ἦσαν γεγραμμένοι ὑπὸ ἰδίων βιβλίων ὑγιεινῆς· διὰ τοῦτο οὕτε γνωστὰ εἶσι καλῶς τὰ τῆς ἀρχαιοτάτης δημοσίου ὑγιείας. Καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαιοτάτοις Ἕλλησι τ' αὐτὰ δύναται τις εἰπεῖν. Ὁ Ὀμηρος ἀναφέρει πολλὰ σκοπεῖδ' ἐν περὶ τῆς δημοσίας καὶ ἀτομικῆς ὑγιεινῆς· ταιαυτὰ εἶναι ἡ καθαριότης, ἡ προφύλαξις ἐκ τῶν μiasμάτων, τὰ λουτρά, αἱ σωμαστικαὶ κλπ. Ὁ Ἡσίοδος διαλαμβάνει πλείστας ὑγιεινὰς γνώσεις. Μετὰ τοῦτον φαίνεται ὅτι ἐγράψοντο πλείωτερον τὰ τῆς ἰδίας καὶ δημοσίου ὑγιεινῆς, καὶ ἰδίως ὁ Πυθαγόρας ἐγράψε πολλά, ἅπερ ἤδη οὐ σώζονται. Ἐκ τῶν διατηρηθέντων ἡμῶς ὀλίγων ἐν τοῖς χροστοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ δῆλον γίνεται ἡ εὐκρινὴς καὶ ἐπισταμένη γνώσις τῆς ὑγιεινῆς.

οὐδὲ ὑγιείης τῆς περὶ τὸ σῶμα ἀμέλειαν εἶχειν χρὴ
 ἢ ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου, γυμνασίων τε
 ἢ κωμῶν τε μέτρον δὲ λέγω τὸδ', ἢ μὴ σ' ἀνίησει.
 μεϊθίζου δὲ δαιταν ἄγειν καθάριον, ἀθρυπτον.

Τὰ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς κατ' ὀλίγον ἔτυχον μεγάλης ἀναπτύξεως παρ' Ἕλλησι, παρ' οἷς καὶ πᾶσι αἱ πρὸ αὐτῶν ἐπιστήμαι καὶ τέχναι μεγάλως ἐτελειοποιήθησαν. Ἡ δημοσία ὑγιεινὴ παρ' Ἕλλησιν οὐ περιορίζετο μόνον εἰς τὴν προφύλαξιν τῆς ὑγιείας ἐκ τροφῶν καὶ ποτῶν, μiasμάτων κλπ., ἀλλ' ἀπέβλεπε καὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἀνδρῶν οὐ μόνον ὑγιῶν ἀλλὰ καὶ εὐεχτῶν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 9 Μαρτίου 1895.

Ἀξιότιμοι κ. Ἴατροί.

Εἰς Ἀθήνας.

Τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ «Φοίβου» ἀκολουθῶ μετὰ μεγάλης ζήσεως, εἶναι ἀνεξάντλητος πηγὴ γνώσεων. Ἐπρεπε νὰ ὑπάρχουν πέντε τοιαῦτα περιοδικὰ ὡς ὁ «Φοῖβος», ὅπως φέρουν τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα τόσο Σύλλογοι ἀδυνατοῦν νὰ φέρουν· ἡ δὲ ἀναδημοσίευσίς τῆς «Βελτιώσεως» μᾶς φέρει εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους ἔπου ἡ Ἑλλάς ἦτο μὲν εἰς τὰ σπάρτανα, ἀλλὰ πλῆρες τιμῆς, ἂν συγκρίνει πᾶς πατριώτης τὴν σήμερον μετὰ τῆς πρὸ τεσσαράκοντα τρία ἔτη κατάστασιν τῆς φίλης ἡμῶν πατρίδος. Βεβαίως δὲν οὐκ ἐδυνήθη νὰ διαφύγῃ στεναγμῶν λύπης ἐκ βάθους καρδίας.

Ἡ Ἑλλάς ἐπροόδευεν ὑλικῶς, ἔχασεν ὅμως ἠθικῶς, καὶ ὡς πρὸς τοῦτο αἴτιον εἶνε οἱ κατὰ καιροῦς πολιτικοὶ μκε, οἱ ὅποιοι δὲν ἐφαρμόζουσι πλῆρες τὸ Σύνταγμα. Ὁ «Φοῖβος» ἰδίως μόνον ἐγράψε πολλάκις ὑποστηρίζων τὴν πλῆρη ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος. Ἡ δὲ φίλη Ἀκρόπολις διὰ τὰ δριμύα πλὴν δίκαια ἄρθρα τῆς περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Στρατοῦ κ. τ. λ. ἡ ὅποια εἰς ἀντάλλαγμα ἐδέχθη τὴν 29ῆν Αὐγούστου τὴν ἐπίσκεψιν τῶν κ. κ. ἀξιωματικῶν.

Ἡερσίνων δὲ εὐχομαι, ἔλαχε ἱατρῆ, ὅπως ὁ Κύριος δώσῃ ἴμιν ἔτη πολλὰ πρὸς ἐξακολουθεῖν τῶν ἀφελιμοτάτων περιοδικῶν Σας. Πρὸς δε εὐχομαι ὅπως καὶ ἄλλοι μὲν διὰ τοῦ καλῶν των, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ λόγου ὑπερασπισθῶσι τὸ ἱερόν Σύνταγμα, διότι διὰ τῆς ἀληθοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος θὰ προσδεύσῃ ἡ Ἑλλάς.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.

Σὺς Μυνηρομητῆς

Κρ. Μιατσιούλης.

ΤΩ ΓΙΩ ΤΟΥ ΪΜΟΥ ΦΙΛΟΥ Π. Α. ΚΟΜΝΗΝΩ

Πολλάκις αἱ νέοι ὅταν ἀφιγῶσιν εἰς τὴν ἡθικὴν ἡλικίαν σκέπτονται πρὸς νυμφεύσιν, ὁρμώμενοι ἐκ δύο κυρίως αἰτιῶν· ἐκ τῆς ἡβῆς καὶ ἐκ τοῦ πόθου ἀποκτήσεως πλοῦτου. Σὺ ἡμῶς ἀπεχε τοιαύτης βίας. Ἐσα ἐγκρατῆς καὶ ἐπιμελῆς εἰς τὸ ἔργον σου καὶ ἀπόφευγε τὰς κακὰς συναναστροφὰς, ὡς καὶ τοὺς κολλυκεύοντάς σε ἐπαινοῦντάς τὰ προτερήματά σου. Ὅταν ρθᾷς τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας σου σκέψου περὶ νυμφεύσεως, ἀποβλέπων ὄχι εἰς πλοῦτῃ ἐκ προικῆς, οὔτε εἰς τὸ κάλλος, διότι εἶνε ἐπισημῆς, ἀλλὰ εἰς τὴν καλὴν ἀνατροφὴν. Παρατήρει τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα καὶ

ἐάν οὗτοι εἰσὶν ἐνάρετοι, δίκαιοι καὶ ἠθικοὶ καὶ τὴν θυγατέρα ἐδί-
δαξαν τὴν πατρῴαν γλῶσσαν καὶ ἄλλα σωματικὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ
μαθήματα· ἐάν γνωρίζῃ τὰ τοῦ μαγιστείου, τὰ τῆς οἰκιακῆς οἰκο-
νομίας καὶ τὴν τάξιν τῆς οἰκίας, ἐάν ἀγαπᾷ τὴν καθαριότητα καὶ
τὴν εὐπρέπειαν τῆς οἰκίας καὶ γνωρίζῃ νὰ θέτῃ ἕκαστον πρᾶγμα
εἰς τὴν θέσιν του, τότε δύνασαι νυμφευθῆναι πρὸς ἀσφαλὲς καὶ εὐ-
τοχὲς μέλλον· ἄλλως μὴ βιασθῆς.

Μῖνε παράλογον, ὅταν τις πρόκειται ἀγοράσαι κτήνος νὰ ἐξε-
τάξῃ τὴν γενεάν κλπ. περὶ δὲ τῆς ἐκλογῆς συζύγου οὐδὲν νὰ
ἐξετάξῃ, ἀλλὰ μόνον τὰ πλούτη τῆς προικῆς.

Μῖνε προτιμότερον ν' ἀποθάνῃ τις παρά ζῶν νὰ φθειρῆται
ὕπὸ τῆς πενίας· διότι ὁ κατεχόμενος ὑπὸ τοιοῦτου θηρίου (τῆς
πενίας) δὲν δύναται οὔτε νὰ εἴπῃ τι οὔτε νὰ πράξῃ, διότι ἡ γλῶσσα
αὐτοῦ εἶνε δεσμευμένη, δεσμεύει τὰ εὐγενῆ αἰσθητικὰ του καὶ ἐκ
πεινῆς ἐξευτελίζεται. Ἡ ἐργασία ἀποδιώκει τὴν πείναν καὶ τὴν
πείναν ὁ πένης ἐάν ἐγένετο τοιοῦτος ἐκ συμφορᾶς, εἶνε ἀξίος συν-
δρομῆς, ἐάν δὲ ἐξ ἀνηρίας καὶ υπερηφανείας, εἶνε ἀξίος οἴκου,
καὶ ἐάν πεινᾷ, οὐδεὶς πρέπει νὰ λυπηθῆται τὸν τοιοῦτον. Ὁ ἀνὴρ
οὐδόλως διστάζει νὰ νυμφευθῇ κακὴν γυναῖκα ἐκ κακοῦ πατρὸς,
ἀρκεῖ μόνον νὰ ᾔνῃ πλούσιος, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ δὲν ἀρνείται νὰ
ᾔνῃ σύζυγος φαύλου μὲν, ἀλλὰ πλουσίου ἀνδρός. Ὅθεν ἐάν προσφέ-
ρωνται πολλὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀγαθὸς συναινεὶ νὰ λάβῃ σύζυγον
ἐκ φαύλου πατρὸς, καὶ τοῦναντίον φαῦλος (πλούσιος) ἐξ ἀγαθοῦ
μὴ θαύμαζε, ἐάν αὐτὸς ἐνομιμένον τῶν χρηστῶν μετὰ τῶν πονη-
ρῶν, διαφθείρεται τὸ γένος· διότι, καίτοι γνωρίζει καλῶς γυναικὰ
πικρὰ καταγομένην ἐκ φαύλων γονέων, ὅμως ὁδηγεῖ αὐτὴν εἰς
τὴν οἰκίαν του, ἐν ᾧ αὐτὸς μὲν εἶναι ἐντιμος, αὐτὴ δὲ ἀχρεία.

+*+*+*+*+*+*

II ΠΑΙΚΟΙΝΟΣ ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Φαίνεται ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ εἰσι προωρισμένοι διὰ μέγιστα
ἔργα. Τὰς μάλιστα δυσκατορθώτους μεγάλας ἰδέας οὗτοι εὐχερῶς
ακτεργάζονται. Ἐθαιρεῖτο φαντασιώδης ἰδέα ἡ παραγωγή μυσί-
στου ποσῶ ἤλεκτρισμοῦ πρὸς κοινωφελῆ χρῆσιν. Ἴδου ἤδη διὰ
τῆς δυνάμεως τῶν καταρρακτῶν τοῦ Νιαγάρα καταμοῦ ὁ παρα-
γόμενος ἤλεκτρισμὸς θὰ χρησιμεύῃ ἐν Νέα Ὑόρκη καὶ ἐν Ὠλαίς

ταῖς πόλεσι τῆς χώρας ταύτης· ἀπασαι αἱ μηχαναὶ θὰ κινῶνται
διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἤλεκτρισμοῦ. Ποταμὸς ἤλεκτρισμοῦ θὰ
διαχέεται παντοῦ καὶ θὰ κινήσῃ πᾶσαν μηχανὴν κινουμένην διὰ πυ-
ρὸς καὶ τοῦ ἀτμοῦ. Τὸ ἤλεκτροικὸν φῶς θὰ ἀντικαταστήσῃ παντα-
χοῦ τὸ ἀερόφως, αἱ ἀτμάμαξαι θὰ κινῶνται δι' ἤλεκτρισμοῦ, αἱ
ἀμαξαὶ ὡσαύτως, οἱ ἵπποι ἔσονται ἀχρηστοὶ πρὸς ταύτας. Οὐτε
ἔκαπνός τῶν καρμένων, οὔτε οἱ ὑβρυδοὶ τῶν τροχῶν τῶν ἀμαξῶν
θ' ἀκούονται πλέον κλπ.

Ὁ παραγόμενος ἤλεκτρισμὸς θὰ ἔχῃ δύναμιν 500 χιλιάδων
ἵππων!

Τὰ ἔργα ταῦτα πρὸ καιροῦ ἐγκατεστάθησαν δι' ἄλλων κα-
ταρρακτῶν, καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἤλεκτρισμοῦ ἀνεπλήρωσε πᾶσαν
ἄλλην δύναμιν.

Ἐξ ἄλλου καταρράκτου παράγεται ἤλεκτρισμὸς πρὸς ται-
αύτην χρῆσιν 51,000 ἵππων. Μεταφέρεται ὁ ἤλεκτρισμὸς εἰς ἀ-
πόστασιν 10 εἰς 50 μιλίων καὶ ἐσχάτως 90 μίλια. Ἴδῃ ἀσχο-
λοῦνται νὰ μεταφέρωσι τὴν ἤλεκτρικὴν δύναμιν εἰς ἀπόστασιν
240 μιλ.

ΠΗΓΑΙ ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΙΣ.

Ἐπάρχουσι πηγαὶ τῶν ὕδατων τὸ ὕδωρ διαδοχικῶς αὐξο-
μοιοῦται, δηλ. ἄλλοτε ἀνέρχεται καὶ ἄλλοτε κατέρχεται. Εἶνε
σπάνιον αἱ ἐναλλαγαὶ αὗται νὰ γίνωνται κατ' ἀκριβείαν κανονικαί,
σχετικῶς μὲ τὸν χρόνον, ὅστις παρέχεται μεταξύ τῆς διαδοχικῆς
ἀνόδου καὶ καθόδου. Ἐν τούτοις, τινὲς ἐξ αὐτῶν εἰσι κατὰ τὸ
μᾶλλον καὶ ἥττον κανονικαί. Ἡ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτος τῶν πηγῶν
τούτων εἶνε ἡ τοῦ Κόμου εἰς τὴν Λομβαρδίαν, (ἢν περιέγραψεν ὁ
Πλίσιος), ἡ τοῦ Κόλμαρ εἰς τὰς Ἀλπεις, ἥτις ὑψοῦται καθ' ὥραν
ἑπτὰ πῆξαι, ἡ τοῦ Φρονζάχ, εἰς τὴν Λαγκεδονίαν, ἥς ἡ περιοδικὴ ἀ-
νοδος θραδύνει ἐπὶ πεντήκοντα λεπτὰ τῆς ὥρας καθ' ἡμέραν. Ἡ
περιφερὴς πηγὴ, ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πονταρλιέρ ἐν Γουιλῶν εἰς τὴν
ἐπιρρίαν τῆς Δούβας ὑψοῦται μετὰ κοχλασμοῦ. Ἡ Βουλερ-Χόρη
δὲ εἰς τὰ πέριξ τῆς Παιερβόουνης εἰς τὴν Βισεταραλίαν ποιεὶ περισσό-
τερον θόρυβον κατὰ τὴν περιοδικὴν αὐτῆς καθόδον. Ἐπάρχουσι
ὅμοιαι πηγαὶ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς Τόρβαϊ εἰς τὴν Κοντέαν τοῦ
Δεβόν, εἰς τὴν Βουξτόνην, εἰς τὴν κομητίαν Δερεβύ. Ἡ πηγὴ τοῦ
Ἐγκαστλέρ εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Βιέρνης ἔχει δύο ἐναλλαγὰς, τὴν
μὲν ἡμερήσιον, τὴν δὲ ἐνιαύσιον.

Τί εἶνε ἡ Ἀμερικὴ :

Ὁ ἐν Ἀμερικῇ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Φιγαρό» ἰδοῦ πῶς ἀπήντησεν εἰς ταύτην τὴν ἐρώτησιν. Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε χώρα ἔχουσα ἄμπετρον ἔκτασιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὰ χαμηλότερα μέρη εἶνε εὐρυχωρότερα, οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ καταρράκται μεγαλοπρεπέστεροι, αἱ γέφυραι μακρότεραι, οἱ σιδηρόδρομοι ταχύτεροι, αἱ καταστροφαι φρικτότεραι ἢ εἰς οἰανδήποτε χώραν τῆς ὑψηλίου. Αὕτη εἶνε ἡ χώρα ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅταν συμβῇ σιδηροδρομικὸν τι δυστύχημα ἀπόλλυνται πλείονες ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις ἢ ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους ἀπόλλυνται καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Αὕτη εἶνε ἡ χώρα τῆς ὁποίας αἱ οἰκίαι εἶνε ὑψηλότεραι, οἱ λωποδύται πολυκαθημότεροι, οἱ πλούσιοι πλουσιώτεροι, οἱ πτωχοὶ πτωχότεροι, οἱ ἑκατομμυριοῦχοι τροπετέστεροι, οἱ κλέπται θρασύτεροι, οἱ φρονεῖς αὐθαδέστεροι, οἱ ἐπιστήμονες ὀλιγαριθμότεροι ἢ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην χώραν. Αὕτη εἶνε ἡ χώρα ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ ὀδόντες εἶνε τεχνικώτεροι, οἱ σταθόδεσμοι στενώτεροι, αἱ ἀσθένειαι κινδυνώδεστεραι, ἡ διαφθορὰ τῶν ἠθῶν συνήθεστερα, ἡ μανία συστηματικωτέρα, τὸ θέρος κυσσιτικώτερον, ὁ χειμὼν ψυχρότερος, αἱ πύρκαϊαι καταστρεπτικώτεραι, τὸ πῦρ καυστικώτερον, ὁ πάγος ψυχρότερος, ὁ χρόνος πολυτιμώτερος, οἱ ἄνδρες τολμηρότεροι ἢ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νομαδικῇ Εὐρώπῃ. Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε χώρα ἐν ἣ οἱ γέροντες εἶνε νεώτεροι, οἱ νέοι γεραίτεροι, οἱ λευκοὶ λευκότεροι, οἱ μέλανες μελάντεροι ἢ ἐν ἑτέρᾳ τινὶ χώρᾳ. Αὕτη εἶνε χώρα τῶν ἀμυθήτων δωρημάτων τῆς φύσεως καὶ τῶν λίαν μεγαλοπρεπῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πρὸς ἀρπαγὴν ἐνστικτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Συντόμως εἰπεῖν, αὕτη εἶνε χώρα τῶν παραδοξοτέρων ἀντιθέσεων, τῶν ἀπιστευτικῶν ἀκουσίων, τῶν μανικῶδῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν ἀνηκούστῳ ἰδιοτροπιῶν καὶ τῆς λιμοκτόνου τάσεως πρὸς τὰ δολλάρια. Αὕτη ἡ χώρα ἀνεκαλύφθη οὐχὶ διὰ τὴν χρησιμεύσασαν πατρίδα τῶν ἀνθρώπων, μολυνάτι ἅτι κολλοσιαιῶς βλάπτει ἐν τῇ ὁδοῦ τῆς προόδου καὶ τοῦτο ποιεῖ ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸ θεαθῆναι μὲ μόνον τὸν σκοπὸν τὴν ἐκθαμβώσασαν σύμπαντα τὸν κόσμον. Ἐπιτέλους αὕτη εἶνε χώρα ἐν ἣ οὐδεὶς δικαιοῦς ἀγάπης αἰσθημα εἶχει πρὸς τὸν πλησίον. Μὲ ἕνα λόγον ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἀμερικῆς εἶνε ἡ τελευταία λέξις τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς ἐν ἣ εἰσέδυσεν ἡ ἀπόλυτος ἀτομικότης.

(Ἀστραπή.)